

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	7.	14.	21.	28.
Trnava	J. Turóci	B. Soos	F. Varga	D. Dubovský
Sereď	F. Varga	J. Kaba		K. Badinský
Piešťany	v Trnave	D. Dubovský	K. Badinský	P. Barát

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNIUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Trnava, študijná skupina - kniha Geneziz	Kapitulská 23	19:00 hod.
Utorok Sereď, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:30 hod.
Streda Trnava, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:30 hod.
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:30 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line
Piatok Piešťany, študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:30 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/YouTube kanál)	10:45 hod.
	Popoludňajšia pobožnosť	

NARODENINÝ V MÁJI:

Ako vysoko je nebo nad zemou, tak jeho milosť prevyšuje tých, čo sa ho boja. Ako je vzdialený východ od západu, tak vzdaluje od nás naše nepravosti. Ako sa otec zmilúva nad synmi, tak sa Hospodin zmilúva nad tými, čo sa ho boja. (Žalm 103,11-13)

Trnava	Sereď a Piešťany
4. Jaroslav Kaba	21. Lubo Podsedník
4. Matej Kaba	29. Daniel Dubovský
6. Barbora Dubovská	31. Jana Dobrovičová
8. Ľubica Posedníková	31. Mária Kernová
	5. Zlatica Jungová
	19. Dana Bleščáková
	26. Martina Kovačičová
	1. Viera Kernová
	4. Tamara Hajdušková

Láska a manželstvo:

„Skutočná láska, oproti rozšíreným názorom, je výrazom najhlbšieho ocenenia iného človeka.“ (James Dobson, americký spisovateľ)

„V manželstve sa varuj špecializácie. Ak sa raz osvedčíš v úlohe ukriždeného, nikdy už nedostaneš inú rolu.“ (Leon Wieslav Brudzinsky poľský spisovateľ)

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY:DOP./POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9:00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

MÁJ 2022

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

Sila mena

Úvod: Meno má obrovskú silu. Každý spozornie, keď počuje svoje meno. Meno si vážime, chránime, ceníme. Mat' dobré meno je vyznamenanie. Aj Boh má svoje meno. Nie je to nejaká fráza cirkvi Svedkov Jehovových, ale biblická pravda. Upozorňujem, že Písmo nekladie dôraz na tvar Božieho mena, ale na silu. Vyslovením Božieho mena sa uvoľní obrovská energia.

I. Príklady z dejín

1.) Mojžiš ide k faraónovi a faraón sa ho opýta: V mene akého Boha ideš ku mne? On odpovedal: v mene Hospodina a výsledok? Porazil faraóna!

2.) Dávid ide bojovať proti Goliášovi. Vojaci Izraela sa obávali, vojaci nepriateľa sa tešili, Goliáš sa posmieva. „Či som ja pes, že ideš palicou na mňa? A Filištín zlorečil Dávidovi a Bohu!“ (1.Sam 17,43.) Nie, ja nejdem s palicou, ale v mene živého Boha, a zvíťazil!

3.) Eliáš bojuje s 850 kňazmi Baála na Karmeli a zvíťazil. Prečo? Lebo bojoval v mene Hospodina.

4.) Božie meno berie na seba aj Ježiš. Jeho súčasníci sa ho spýtali: kto si ty? Ježiš odpovedal: „Ja som“. V mene toho prichádzam, koho poznáte ako „Som“. Ako ho môžeš poznať, keď nemá ani 50 rokov, pýtali sa ho? Odpovedal: *Skôr než Abrahám bol, ja „som“.*

Použil Božie meno na seba. „Ja Som“! Židia ho chceli za to ukameňovať. Ježiš neprestal o tom hovoriť. Ja „Som“ dobrý pastier, ja „Som“, dvere. Ja „Som“ váš Pán a majster, ja „Som“ svetlo sveta. Ja „Som“ tá cesta, pravda i život.....

Meno Ježiša, je meno Božie. Vyslovenie mena Ježiš je to isté, ako keby sme povedali meno Otca. Vyslovenie tohto mena prináša také isté obrovské požehnanie ako Otcovo meno. Biblia spomína príbeh o učeníkoch, ktorí v mene Ježiša vyhánali démonov. Ježišovi povedali: „Pane, ešte aj démoni nás poslúchli v tvojom mene!“

5.) Iný príbeh spomína dvoch učeníkov Ježiša. Jedného dňa pri bráne, ktorá sa volala Krásna, sedel žobrák. Učeníci išli okolo a ten chromý žobrák tak smutne na nich pozerá. Prosí o almužnu. Peter a Ján povedali: my peniaze nemáme, ale v mene Ježiša ti prikazujeme, aby si vstal a chodil. Nuž, čo sa stalo? Chromý začal poskakovať. V mene Ježiša sa diali veľké veci. Vysloviť meno Ježiša

znamená privolať Jeho o pomoc. Keď sa učeníkov pýtali akou silou to robili, tak povedali, že silou Ježiša. V mene Ježiša sme konali. V mene Ježiša sa deje to isté, čo sa dialo v mene Hospodina.

II. Iné príklady

V Božom mene je veľká sila, ale pozor na zneužitie. Vysloviť Božie meno je veľká odvaha. Ešte aj prikázanie (tretie) nás varuje, aby sme Božie meno nebrali nadarmo. Teda, aby sme ho nezneužívali. Zneužívaním Božieho mena si môžeme privolať súd. Aj takéto príklady poznáme z dejín.

1.) Jedného dňa Elízeus, Boží prorok, vyliečil sýrskeho Námaana z malomocenstva. Keď ten vysokopostavený vojak chcel zaplatiť za službu, Elízeus odmietal a povedal: Ďakuj Pánu Bohu a nie mne. Ja som konal v jeho mene. Odmena patrí jemu. Námaan odchádza, ale Géházi, ktorý počul ten rozhovor si myslí, že by sa dalo na tom niečo zarobiť. Uteká za sýrskym Námaanom a hovorí mu: Môj Pán si to rozmyslel a poslal ma, aby som niečo od teba prijal. V mene svojho pána si vypýtal odmenu za uzdravenie sýrskeho generála.... Čo sa stalo? On sám dostal tú chorobu, ktorú mal generál.

2.) Inokedy sa stalo, že sa objavili falošní proroci a prorokovali v Božom mene, ale ich neposlal Hospodin. Božie meno brali nadarmo. Čo sa stalo? Boh ich potrestal. Čítaj: Jer. 23,30-32, 39-40. Boh im sľubuje večnú potupu.

Záver: Vo vedomí toho by sme mali vážne uvažovať nad tým, ako a kedy používame Božie meno. Tie „príklady z dejín“ nás posilňujú, aby sme sa nebáli v mene Boha bojovať za pravdu. V mene Boha môžeme ísť zvestovať evanjelium, môžeme slúžiť, peniaze darovať či požičať. V mene Boha môžeme aj zázraky robiť.

Ale „iné príklady“ nás varujú, aby sme Božie meno nebrali nadarmo. Vysloviť Božie meno sa dá (je to aj potrebné), ale len s úctou a pokorou. Zarábať pomocou Božieho mena je nesprávne. Zneužiť Božie meno je nebezpečné.

Nuž, ako pozeráš na Božie meno Ty? Používaš ho často a bez vážnosti a rozmyslenia, alebo ho vyslovuješ s úctou a pokorou? V mene Živého Boha je sila. Používajme ho tam, kde treba, ale nerobme nič v mene Boha tam, kde niet Boha.

Ferdinand Varga

Šťastné manželstvo zažijeme až v druhej polovici života

Rozhovor o tom, čím si v našich manželstvách prechádzame, kedy sa partneri dostávajú do krízy a ako sa k nej postaviť.

„Zranenie z detstva je ako čierna diera, tam toho môžete hádzať koľko chcete, a nikdy sa nezaplní. Čiže aj keď mi bude partner tieto nároky naplňovať, nikam to nevedie, pretože majú charakter závislosti. Už mi zajtra nebude stačiť to, čo mi stačilo dnes.“ tvrdí v rozhovore pre Postoj Andrea Abelová, kresťanská koučka, podnikateľka a matka ôsmich detí.

V občianskom združení Pre rodiny pracuje aj s manželmi, ktorí sa dostávajú do krízy. Tvrdí, že až po päťdesiatke je väčšia šanca zažívať niečo, čo sa dá nazvať manželskou jednotou, ku ktorej sa musí človek prepracovávať len odumieraním svojich predstáv.

Rozprávali sme sa, ako ku krízam pristúpiť, čo stojí za našimi nárokmi na partnera a kedy sa nám podarí nájsť so životným partnerom manželskú jednotu.

Vo svojich vystúpeniach rozlišujete medzi prvou a druhou životnou etapou. Existujú takéto etapy aj v manželstve?

Áno, povedala by som dokonca, že v manželstve sú až tri etapy. Keď vstupujeme do manželstva, často sme veľmi zamilovaní. To tak po dvoch-troch rokoch prejde. Potom sa dosť začneme zaoberať svojimi potrebami a naplňaním potrieb toho druhého. Ale postupom času nadobudneme pocit, že svoje potreby nemáme naplnené, takže sa dostávame do krízy. Tu nie je možné posunúť sa bez toho, aby človek nevstúpil do procesov sebazoznania, aby si porozumel - z čoho jeho nároky voči partnerovi vyplývajú.

Ako to myslíte?

Tieto nároky alebo potreby môžu pochádzať z nejakých našich zranení. Ak do toho nevstúpime a nezačneme to rozpoznávať, tak stále budeme mať pocit, že náš manželský partner zraňuje, pretože nám tieto potreby nenaplnia. Potrebujeme porozumieť, z čoho naše nároky voči partnerovi vyplývajú a že ten druhý človek mi iba stimuluje problémy, ktoré už dávno v sebe mám. Toto sú zhruba tie prvé dve etapy.

Aká je posledná etapa?

Zdá sa mi, že po päťdesiatke sa veci menia. Tak ako v životných etapách hovoríme o svojom egu a o tom, že starý človek musí zomrieť, zdá sa mi, že sa to rovnako deje aj v manželstve. Je to ťažké obdobie, lebo zomieranie starého človeka je naozaj bolestivé. Tak aj v manželstve, akoby všetky naše predstavy o tom, ako by to malo byť, ako by to bolo ideálne, ako by sa mal ten druhý zmeniť, ako by som sa ja možno mala zmeniť... nakoniec museli zomrieť.

Takže sa musíme vzdať predstáv, ktoré sme mali na začiatku o manželstve?

Áno. Je to problém, lebo väčšina manželstiev sa v tomto bode rozpadne. Zistia, že ja na sebe pracujem aj manžel sa snaží na sebe pracovať a napriek tomu to stále zostáva ťažké.

Ak Vás článok zaujal zvyšok si prečítajte na uvedenom zdroji:

<https://www.postoj.sk/104790/stastne-manzelstvo-zazijeme-az-v-druhej-polovici-zivota>

Rozprávala sa Alena Potocká